

DRUŠTVENE VIJESTI I OBAVIJESTI

Inž. Boris Bakrač,

predsjednik Saveza inženjera i tehničara SRH, Zagreb

UČVRŠĆENJE I PROŠIRENJE ORGANIZACIJA INŽENJERA I TEHNIČARA TE GLAVNI SMJEROVI NAŠE DALJNJE AKTIVNOSTI*

Od naše protekle Skupštine prošla je skoro godina dana. Teško bi bilo dati neku iscrpnu analizu rada naših organizacija, jer i nemamo uspostavljenu redovitu izvještajnu službu. No, znamo ipak, da su sve one radile prema svojim mogućnostima i specifičnim uvjetima — neke s više a neke s manje uspjeha. Zajedničko svima bila je priprema za Kongres u Skoplju, izrada programa rada kao obrazloženja budžeta, te održavanje godišnjih skupština. Može se, međutim, reći da su sve one radile uglavnom u okviru starih organizacionih formi i ustaljenih shvaćanja, jednom riječju da su postojale i radile, a pitanje je koliko organizirano i s kojim efektom. Uzroka tome bilo je i u faktorima izvan nas, ali još više u nama samima.

Takva, otprilike, naša ocjena i dovela je do zaključka da bi ovaj Plenum kao osnovno trebalo da pretresa pitanje organizacije, te nadalje takvog stila i metode rada koji će se najažurnije moći prilagoditi svim aktualnim pitanjima našeg ekonomskog i društvenog kretanja. Ne bi trebalo da na Plenumu izmišljamo neke nove originalne teme. Smatramo, naprotiv, da već u postojećim materijalima Kongresa, pa i drugim, ima dovoljno jasno definiranih zadataka i ciljeva, kao i smjernica kako bi ih organizacije trebalo da sprovedu. U tom smislu mislim da je osnovno, da sve naše organizacije solidno prouče izvještaj predsjednika SITJ, te Rezoluciju Kongresa u Skoplju i da odatle, prema svojim specifičnim uvjetima i aktualnim problemima svoje regije, sastave program svog rada, svojih akcija, svoje djelatnosti. Iz ta dva materijala želio bih da podcrtam one osnovne teze koje, u neku ruku, predstavljaju danas na našem Savjetovanju osnovni aspekt prilaženja problemu organiziranosti, definiranju zadataka i odabiranju stila i metode rada. U Rezoluciji se kaže, otprilike, da individualno angažiranje pojedinaca ne bi smjelo da zameni društvenu aktivnost i odgovornost organizacije SIT. Nadalje, organizacije svojom aktivnošću u razmatranju i rješavanju aktualnih problema treba da stiču ugled i povjerenje odgovarajućih foruma, da bi mogle postati njihov stalan suradnik i pouzdan oslonac u tehničkim i privrednim pitanjima. I, konačno, da one treba da pokažu više inicijative i aktivnosti na svome teritoriju, i da iznalaze pogodan i privlačan sadržaj i forme rada podešene prema lokalnim specifičnostima, potrebama i zainteresiranosti članova.

Iz tih nekoliko navedenih konstatacija, mislim da se dovoljno jasno vidi koju problematiku i s kojih aspekata bi mi na našem današnjem Savjetovanju trebali da proradimo. Ta je problematika stalno aktualna, i našla je svoj izraz i u Tezama za V kongres SKH gdje se o tom kaže slijedeće:

»Sastavni dio usavršavanja sistema i jačanja uloge neposrednih proizvođača jest i usavršavanje organizacije, unutrašnje raspodjele i samoupravljanja u radnim organizacijama. U tome nam je potrebna snažnija orijentacija,

* Referat je održan na Plenumu SITH-a 5. IV 1965. god. u Zagrebu

napor i rad svih društvenih snaga. To se odnosi i na stvaranje uvjeta za stimuliranje tehničkog napretka i optimalno korištenje intelektualnog potencijala. Značajan doprinos tome mogu dati različita stručna udruženja inženjera i tehničara, ekonomista i drugih, kojima se komune i drugi faktori dosad nisu dovoljno koristili za provjeru raznih tehničkih i drugih zahvata. Koncentracija kadrova u stručnim udruženjima daje mogućnost organiziranog korištenja onog viška stručnog i naučnog potencijala koji nije potpuno došao do izražaja na radnom mjestu.«

Mislim da se iz navedenog dovoljno jasno vidi ogromni interes društva za rad naših organizacija i pomoć koju odatle može da dobije, ali se isto tako vidi da je i u interesu inženjera i tehničara da rade u svojim organizacijama, jer time najorganiziranije mogu dati svoj maksimalni tehnički doprinos društvu, jer se time mogu i sami najbrže razvijati u tehničkom i naučnom smislu. Posmatrajući tako navedene probleme naprosto je neshvatljivo da gotovo 50% inženjera i tehničara može da bude van organizacija SITH-e.

Na teritoriju Hrvatske naša organizacija broji samo oko 13.900 članova, organiziranih u 12 republičkih stručnih saveza i 136 općinskih stručnih organizacija, odnosno u 7 kotarskih općih društava, 22 općinska opća društva i 7 aktiva. To je sigurno nedovoljna i preslaba mreža organizacija, s obzirom na mogućnost u našoj Republici, gdje se računa da ima oko 23.000 inženjera i tehničara.

Pokušali smo da putem izvještaja s terena analiziramo uzroke takvog stanja i mogli bi skoro sve organizacije svrstati u dvije grupe: jedne koje nemaju prostorija za rad i koje se tuže da su im članovi neaktivni u organizaciji, a kao uzrok navode da su im članovi zaposleni u vanredovnom radu, da je dosta njih angažirano i u ostalim organima komune, i konačno, da nemaju s faktorima komune naročite veze ni razumijevanja; drugi izjavljuju da su u dobrim odnosima s faktorima komune i kod takvih organizacija su, u pravilu, svi problemi riješeni i aktivnost organizacije je značajna.

Mislim da se iz tih izvještaja jasno vidi da je greška obostrana i da inicijativa za međusobnu suradnju i razumijevanje treba da pođe od oba partnera. Što se tiče komuna i ostalih faktora na pojedinim regijama, one praktički, kroz Teze za Kongres, dobivaju direktivu da bolje koriste taj tehnički i naučni potencijal koncentriran u našim organizacijama. I sa te strane možemo sa puno povjerenja očekivati da će u tom pogledu nastupiti značajna prekretnica. Ne bi se, međutim, smjelo dogoditi da se u toj novoj situaciji naše organizacije pokažu nespemne, nedovoljno organizirane, neaktivne, jednom riječi — u situaciji da ne mogu opravdati to povjerenje.

Iz toga slijedi konkretan, neodložan zadatak: obuhvatiti sve inženjere i tehničare naše organizacije, stvarati nove organizacije raznih elastičnih formi svagdje gdje postoje jače koncentracije tehničkog kadra. To je tema koju bi danas kao osnovnu trebali proraditi i preuzeti je kao naš primarni zadatak. Momentano nema važnijeg zadatka, jer nema smisla nastaviti rad tako da se jedan manji broj aktivnih članova razapinje po svim mogućim zadacima na sve strane, dok je većina neaktivna, i da se dobiva kriva slika o aktivnosti organizacija, a zapravo se radi o aktivnosti pojedinaca. Vjerujem da će naše organizacije imati otvorena vrata u sve institucije i organizacije gdje rade inženjeri i tehničari. Zato tamo treba individualno razgovarati s kolegama i uvjeravati ih da inženjeri i tehničari mogu najuspješnije da rade na svom struč-

čnom usavršavanju u organizacijama SIT-a. Oni treba da znaju da je to mjesto gdje mogu da iznesu neke svoje dileme, gdje mogu da provjere svoje stavove i da se konzultiraju s kolegama, da je to mjesto gdje se u tehničkom i naučnom smislu može bolje izraziti i oblikovati tehnička misao, gdje ona može s većim autoritetom i s većom snagom djelovati preko organizacija nego preko pojedinaca koji, doduše, rade u raznim forumima, ali u pravilu vrlo heterogene strukture. Za ostvarenje toga cilja trebat će mnogo individualnog rada i mnogo vremena, ali sa svakim novim članom organizacija jača, a individualno opterećenje sada aktivnih pojedinaca postaje manje i podnošljivije. Ostati na sadašnjem stanju značilo bi ostati samo na aktivnosti rukovodstva, a to znači biti van vremena i prostora.

Plediranje za takve organizacije koje će obuhvatiti sve inženjere i tehničare, koje će ih znati angažirati na aktuelnim tehničkim, znanstvenim problemima, ne znači pledirati za nekakvo staleško udruženje i ne bi to trebalo tako shvatiti. Bit će i dalje potrebno i neophodno da inženjeri i tehničari još više i još aktivnije rade u svim organima našeg društvenog i radničkog upravljanja, jer će tu biti uvijek u centru naših ekonomskih i društvenih kretanja, odatle će moći da crpu teme i zadatke koje bi onda s tehničkog i naučnog aspekta mogli puno detaljnije analizirati u svojoj organizaciji.

Uključivanjem što većeg broja inženjera i tehničara u organizacije SIT-a ne bi se automatski postiglo jačanje tih organizacija niti stvorili uvjeti za efikasan rad, ukoliko se istovremeno ne priđe i radikalnoj reviziji naših unutrašnjih organizacionih formi. Analiza naših pojedinih stručnih saveza pokazuje da u nekima od njih postoji niz odbora i komisija koje su svojevremeno bile formirane u cilju proučavanja nekih aktuelnih zadataka, međutim, koje su po zakonu inercije ostale i dalje, premda su se uvjeti i aktuelnost tema oдавно već promijenili.

Brza i dinamična kretanja naše ekonomike, niz sistematskih promjena koje baš u ovom periodu vrlo intenzivno sprovodimo, osnovni zadaci koje treba rješavati u cilju stabilizacije privrede, sve to traži da i našu unutrašnju organizaciju podesimo tako da može brzo s tehničke i naučne strane reagirati na sva aktuelna ekonomska i društvena zbivanja. Naše organizacije, po mom mišljenju, ne bi trebalo toliko kao dosad da se bave dugotrajnim i stalnim izučavanjem nekih tehničkih i naučnih problema, jer se tim radom, zapravo, trebaju baviti pojedine privredne organizacije, instituti i naučne ustanove. One, međutim, ne trebaju to područje sasvim napustiti, one i dalje treba da budu prethodnica tehničkog i naučnog razvitka, ali bi bilo dovoljno da u tom smislu pokreću i iniciraju rad i da traže od određenih organa da se pristupi izučavanju tih problema, no same ne bi trebalo da preuzmu ulogu instituta. One treba da ostanu slobodne, sposobne za brzo reagiranje, dovoljno elastične da formiraju — ad hoc — grupe ili komisije koje, već prema danim prilikama, mogu da dadu komentar, upozorenje, inicijativu, pa čak i razrađen prijedlog. U tom smislu mislim da kao drugi zadatak treba podvrći analizi i reviziji naše postojeće organizacione forme.

Statut usvojen na Kongresu u Skoplju dao je punu slobodu odabiranja organizacionih formi prema specifičnim uvjetima određene regije. I to je pravilno. Mislim, jedino, da u našim prilikama na manjim regijama treba veći akcenat dati općim društvima unutar kojih mogu da postoje stručne sekcije. Mislim da je dosad previše dominirala vertikalna stručna linija, a manje povezujuća, teritorijalna. Ako, međutim, želimo da s našim prirodnim partneri-

ma, a to su komuna i njezini organi (Komora, Sindikat, Socijalistički savez) što organiziranije surađujemo, potrebno je da sve te sitne stručne jedinice povežemo u jednu organiziranu cjelinu. Ne misli se time na prigušivanje stručnosti, već na organizirano povezivanje svih onih zajedničkih mogućnosti i interesa koje sve struke imaju kao zajedničke i koje najlakše i najefikasnije mogu rješavati kroz opće društvo.

Ovo je potrebno i zbog toga što je i komuna sa svim svojim faktorima ipak jedna jedinstvena cjelina. U komuni se danas ukrštavaju i konfrontiraju svi mogući vertikalni uplivi pojedinih oblasti. Ona ih stalno mora povezivati u jednu harmoničnu cjelinu i dalje nastupati jedinstveno. Komuna danas održava svu kompleksnost naših ekonomskih i društvenih kretanja, kroz nju se najbolje može sagledati stvarni život, onakav kakav on jest. Sigurno da je naša dužnost da komuni olakšamo kontakt s našim raznovrsnim tehničkim potencijalom i mogućnostima, na način da može da saobraća sa jednim predstavnikom a ne sa mnogo njih. Naše unutrašnje specijalizirane stručne snage treba povezati u harmoničnu cjelinu i tako nastupiti u javnosti.

Među organizacione probleme spada i bolja povezanost stručnih saveza međusobno. Više puta smo mogli uočiti da su pojedini stručni savezi, izolirani jedan od drugoga, zapravo radili na istim temama. I to je jedan od argumenata za stvaranje općeg društva kao povezujuće, zajedničke, koordinirajuće platforme.

Savez inženjera i tehničara naročito bi trebalo da bude dobro povezan sa Društvom ekonomista, jer svako tehničko rješenje treba da bude provjereno i kroz naše ekonomske mogućnosti. Niz tehničkih zahvata treba da bude sagledan i s regionalnih aspekata. Naročito je važno da se naše organizacije što više orijentiraju i na istovremeno proučavanje i društvenih kretanja, jer se nijedno tehničko ni naučno rješenje ne može posmatrati izolirano od društvenih snaga.

Naš Savez bi naročito trebao surađivati s Privrednom komorom zato što se tehnička i naučna analiza logički nadovezuje na razne privredne analize i organizacione probleme koji su glavna tema raznih stručnih savjeta u Privrednoj komori. Stručna organizacija SIT može i treba da bude logičan nastavak toga rada, da kažem desna ruka, u tehničkom i naučnom pogledu određenih stručnih savjeta Privredne komore. Otuda proističe i zaključak da bi i programi rada stručnih organizacija SIT-a trebali biti u logičnoj uvjetovanosti s programima rada stručnih savjeta Komore i da jedni na druge mogu i treba da utječu. To bi onda bili stvarno koordinirani aktuelni programi za koje društvo ima interesa i za koje može da stvori sredstva za sprovođenje.

Među organizaciona pitanja spada i tijesna veza sa Sindikatom, jer nijedno tehničko rješenje ne bi smjelo da iziđe iz naših organizacija, a da ne bude istovremeno obrađen u njemu i udio ljudskog faktora. U uvjetima nedovoljnih materijalnih sredstava, ljudski faktor igra presudnu ulogu, a pogotovu kod nas gdje je on kroz organe samoupravljanja postavljen stvarno u ulogu proizvođača i upravljača. U analizi tehničke i naučne problematike nećemo više smjeti smatrati nijedno rješenje kompletnim ukoliko nije isto tako detaljno i minuciozno razrađena i uloga neposrednog proizvođača u tom tehničkom rješenju. Taj proizvođač, taj ljudski faktor, to je snaga koja jedino može da iznese svaki naš tehnički zahvat.

Dobra suradnja treba da postoji i s organizacijom »Narodne tehnike«, jer bi jedna od značajnih aktivnosti naših organizacija trebala da bude i briga za širenje tehničke kulture i tehničkog obrazovanja, naročito u gradovima i industrijskim centrima. U tom smislu mnogo bi mogla da doprinesu i razna popularna izdanja preko »Tehničke knjige«. Napredak tehnike i nauke ne može se zamisliti bez ubrzanog tehničkog obrazovanja čitavog društva i s te strane u interesu je naših organizacija da što više surađuju na tom području preko svih mogućih formi koje postoje i koje se mogu iznaći. Napredak tehnike i nauke samo u krugu tehničke inteligencije, a zaostajanje društva u tehničkom obrazovanju, značilo bi samo povećavanje distance koju inženjeri i tehničari već danas osjećaju. Razumljiva i logična težnja inženjera i tehničara da dobi-ju u ruke što više suvremenih sredstava proizvodnje, treba da bude praćena neminovnom nužnošću da se u isto vrijeme, što više — i znatno prije — mora stvarati i obrazovati i što suvremeniji proizvođač.

Stručni časopisi i novine mogu da postanu dio stila rada i značajna organizacijska veza. Danas skoro nema stručnog saveza koji ne izdaje svoj časopis. Neki imaju vrlo visoku stručnu reputaciju, neki nemaju, neki značajan broj pretplatnika, neki manji. Nismo dosad solidno izučili pitanje nije li ih previše, ne bi li neke od njih trebalo povezati sa srodnima i to pitanje treba dalje izučavati. Isto tako treba izučavati sadržaj i fizionomiju tih časopisa i eliminirati krajnosti — previše stručne i previše popularne. Sasma popularna izdanja, kao vrlo potrebna, trebalo bi ipak da budu posebni prilozi. No što je tu naročito važno, ti časopisi mogli bi da budu ono povezujuće suvremenije sredstvo koje preko svoje, da tako kažem, stručne ideologije povezuje sve inženjere i tehničare iste struke u jednu stručnu organizaciju. Oni mogu svojim aktuelnim stručnim i društvenim temama da budu prvorazredan mobilizator našeg članstva da se i »fizički« čvršće veže uz svoje saveze.

Što se tiče »IT novina«, one bi trebale da upoznaju u kratkim crtama sve naše članove s aktuelnim zbivanjima u našim organizacijama, da budu neke vrsti registar događaja i najava potrebnih kcija.

Druga tema našeg današnjeg Savjetovanja jest: na kome programu rada treba naše organizacije da se aktiviraju? Htio bih da podsjetim, kao i o prvom — organizacionoj temi, da su Rezolucija Savezne skupštine i VIII kongres SKJ dali dovoljno materijala i smjernica. Te materijale treba stalno izučavati, ali ne kao dogme ili filozofske istine, već primijenjene na konkretne prilike regije. Republički stručni savezi sigurno moraju da odrede drukčije parametre svog djelovanja od onih u kotaru ili općini. Ono što je za republičke saveze Rezolucija Savezne skupštine, ili zaključci VIII kongresa SKJ, to su za općinsko ili kotarsko društvo društveni plan i sva privredna i društvena kretanja određene regije. Zajednički i jednima i drugima treba da su aspekti prilaznja i norme ponašanja i djelovanja. Zajedničko svima je iznalaženje načina kako što optimalnije provoditi sve promjene našeg privrednog sistema, kako postizavati efikasnost i rentabilnost poslovanja, kako povećavati produktivnost, eliminirati poslovanja s gubicima, dovoditi izvoz u zavisnost od proizvodnje, smanjivati uvoz, jednom riječi, — kako što brže stabilizirati privredu. A u svemu tome, kao najznačajnije, razvijati forme samoupravljanja i raspodjele. Svi ti značajni zadaci postavljaju i naše organizacije u sasvim drukčije pozicije nego do sada.

Bilo bi nemoguće danas ovdje predvidjeti, pa i nakon diskusije, šta treba da rade naši republički stručni savezi, a šta organizacije na terenu. Specifična

konkretna situacija, nakon pažljive analize, ukazat će sama po sebi svakoj organizaciji šta treba da radi. Analize i elaborati Sabora, Izvršnog vijeća, Privredne komore, Sindikata, te republičkih sekretarijata, dat će dovoljno materijala republičkim savezima IT, kao što će to teritorijalnim organizacijama dati materijali komune i njenih faktora. Za republičke saveze su, na primjer, aktuelne teme pitanja mehanizacije i automatizacije uredskog rada. To je sastavni dio proizvodnje koji je danas tehnički na vrlo niskom »manuelnom« nivou koji je ozbiljna kočnica produktivnosti, brzom uočavanju poslovnih događaja i destimulacija rada po učinku. Aktuelna tema je, na primjer, stambena izgradnja za kategorije društva s niskim osobnim dohotkom i odraz takvih rješenja na normalnu urbanizaciju.

Aktuelna tema je, na primjer, iz koje akumulacije i kako razvijati tercijalne uslužne djelatnosti.

Aktuelna tema je, na primjer, koja su to modificirana tehnička rješenja koja bi nerazvijenim područjima stvorila potrebne uvjete za daljnji razvoj itd.

Na nižim nivoima aktivnost naših organizacija treba da bude ispoljena u programima rješavanja specifičnih prilika određene regije. Negdje je to komasacija, negdje je to provjeravanje organizacije i tehnologije određene privredne organizacije, negdje su to seminari i kursevi za podizanje tehničke i zobrazbe radnika itd. No o tom će drugovi sa terena u diskusiji moći više da kažu.

Jedno je osnovno kod svih naših izučavanja i tehničkih zahvata, da bi puno više nego do sada uz tehničko rješenje morali da sagledavamo društveni aspekt određenog problema i sve zadatke koji iz toga proističu. Često i najbolje tehničko rješenje, bez određene društvene analize, bez stvaranja određene atmosfere za prihvatanje, može da padne u vodu. Taj faktor smo u našem dosadašnjem radu podcijenili i smatrali smo da je s razrađenim tehničkim rješenjem naša uloga završena. Inženjer i tehničar koji se u svom radu ne bude oslanjao na proizvodne snage i mogućnosti društva, postat će sve više kabinetški radnik. Stil rada naših članova treba da bude takav da stalno povezuju najviši domet tehničke i naučne misli s proizvedenim mogućnostima, nivoom obrazovanja i materijalnim interesom svih proizvođača u jednu harmoničnu cjelinu.

U našem radu morat ćemo se više nego dosad orijentirati i na ekonomsku stranu rješenja. Dosad smo često davali tehnička rješenja, smatrajući da je uklapanje tih rješenja u okvire ekonomskih mogućnosti stvar nekih drugih faktora. Morat ćemo jače nego dosad izučavati ekonomske i društvene mogućnosti u koje želimo da ukomponiramo naša tehnička rješenja. A da bismo bili u toku tih zbivanja, morat ćemo više nego dosad da budemo aktivni u svim forumima našeg sistema samoupravljanja. Profil i fizionomija naših inženjera i tehničara treba da bude takav, da oni budu sve više društveno-politički radnici s visokim nivoom tehničkog obrazovanja. Snaga i karakter ličnosti inženjera i tehničara treba da u praksi, kroz predan rad i u organima upravljanja i u stručnim organizacijama, poveže ta dva ekstremna područja u jednu optimalnu cjelinu, jer samo takav profil stručnjaka može dati maksimalan doprinos razvoju našeg društva.

Drugarice i drugovi, molim vas, ukoliko se slažete sa ovakvim načinom pristupa ovim problemima, da u diskusiji pomognete, kako bi ovo Savjetovanje moglo da zauzme konkretne stavove o pitanju daljnjeg rada naših organizacija i njihove bolje organiziranosti.

OBAVIJEST SURADNICIMA

Pozivamo sve poljoprivredne stručnjake u poljoprivrednim organizacijama komorama, udruženjima, zadrugama, stanicama, institucijama, školama, Fakultetu, industriji, upravnoj službi i drugdje, da objavljuju rezultate svoga rada u »Agronomskom glasniku«.

Da bi poboljšali sadržaj i olakšali rad uredništvu i štampariji molimo suradnike da paze na slijedeće:

1. Radovi trebaju biti sažeti, jezgroviti i jasni, a najpovoljnija veličina je oko 10 stranica pisanih proredom. Rukopisi preko 15 stranica neće se objavljivati.
2. Rukopis treba biti prvi otisak stroja pisan proredom na čvrstom bijelom papiru kancelarijskog formata s najviše 34 reda na stranici i 65 otkucaja u redu i s ivičnom prazninom od 3 cm na lijevoj strani.
3. U lijevom gornjem uglu se piše ime i prezime autora s mjestom i nazivom organizacije gdje radi. Naslov treba biti što kraći.
4. Slike, grafikoni, crteži i tabele moraju se označiti rednim brojem i ispisanim tekstom na poleđini, a u članku se naznači mjesto gdje se trebaju nalaziti. Tabele (naročito sa mnogo kolona) treba izbjegavati i objasniti ih u tekstu ili grafički. Crteži i grafikoni trebaju biti izrađeni tušem na crtaćem, paus ili fotopapiru, a slike na glanc papiru.
5. Riječi u tekstu koje treba istaći, dovoljno je samo podvući, a kod slaganja će se odabrati najpodesnija slova.
6. Na kraju članka se navodi samo ona literatura, koja se citira u članku (autor i godina objave rada), a ne sve ono što je čitano u vezi sa člankom.
7. Radovi mogu imati i kratki sadržaj na stranom jeziku, ukoliko ga autor pripremi i pošalje na našem jeziku, da se prevede na njegov trošak. Tabele i grafikoni trebaju u tom slučaju imati i tekst na stranom jeziku.
8. Svako eventualno prepisivanje radova ili izrada grafikona vrši se na trošak autora. Honorar se određuje prema vrijednosti rada, a ne prema broju stranica.

Autori važnijih članaka mogu dobiti besplatno 25 primjeraka separata ili više ako to posebno naruče.

Uredništvo

OBAVIJEST

Savez poljoprivrednih inženjera i tehničara će ubuduće besplatno objavljivati pregled potražnje i ponude poljoprivrednih inženjera i tehničara.

Zainteresirani treba da dostave ove podatke:

a) Ustanove i poljoprivredne organizacije:

1. adresa
2. naziv radnog mjesta za koje se traži stručnjak
3. uvjeti (kvalifikacija, radni staž)
4. rok do kojeg se primaju ponude;

b) Stručnjaci:

1. podaci o kvalifikaciji i radnom stažu
3. uvjeti za primanje zaposlenja.

Podatke treba slati na adresu: Savez poljoprivrednih inženjera i tehničara SRH, Zagreb, Berislavićeva 6/I.

Svi podaci primljeni na vrijeme, objavljuju se uvijek u narednom broju »Agronomskog glasnika«.

Uredništvo